

A LINGUA GALEGA NOS LIBROS DE LECTURA DA ESCOLA PRIMARIA NOS PRIMEIROS ANOS DO FRANQUISMO

Xesús Alonso Montero*
Universidade de Santiago
de Compostela

NOTA PRELIMINAR

A Guerra Civil tamén se perpetrou contra os Estatutos de Autonomía, na retórica dos sublevados, contra os separatistas, entendendo por separatistas incluso os máis moderados autonomistas. Agora ben, áinda nos días más convulsos do 36 e do 37, as autoridades militares (non tanto os falanxistas) toleraban ou consentían declaracions en favor dun "regionalismo sano y bien entendido". Algunhas houbo na pluma de persoas de dereitas e decididamente hostís ó Frente Popular, persoas non necesariamente feixistas. É o caso, por exemplo, de Jaime Solá. Nun artigo editorial de maio de 1937, "Las lenguas vernáculas en la patria grande, que es España", declaraba:

Nosotros no escribimos en gallego. Sin embargo, nos solaza la belleza hogareña de nuestras canciones populares. Y las oiremos y las recitaremos sin que se nos ocurra pensar que con ello es posible lastimar un interés, inmediato ni remoto, de España.

Catedrático Emérito de Filoloxía Galega

1 *Vida Gallega*, Vigo, 687, 30-5-1937. (Recolleito en *Guerra civil (1936-1939) e Literatura galega* (ed. de X. Alonso Montero e Miro Villar), Santiago de Compostela, Consello da Cultura Galega, 1999, pp. 27-28).

Pero es que en la escuela de los últimos tiempos se había filtrado el galleguismo político, con una finalidad desintegradora. No queremos creer que en todos los casos se hubiese llegado a obrar por inspiración de Moscú. Queremos quedarnos más atrás. De todos modos, donde entrase el propósito de dividir la nación en nacionalidades, ya estaba presente la locura, criminal o necia.

Las circunstancias cambiaron. El Estado interviene, bien avisado, las escuelas. Los maestros peligrosos fueron substituidos o llamados a cordura. El separatismo fue cortado de raíz. No hay ya por qué asustarse como antes. Y lo nacional puede ser lo nacional y lo vernáculo vernáculo sin que se estorben lo uno a lo otro¹.

Expresión deste "regionalismo sano y bien entendido" é o primeiro libro que imos examinar, e tamén o segundo, obra de mestres non "peligrosos".

1. GALICIA POR LA ESPAÑA NUEVA, LUGO, 1937

Opúsculo de 52 páxinas, impreso na Tipografía de La Voz de la Verdad, pois a dereita luguesa, xa antes do 36, tiña o seu "pravda" particular. Na cuberta figura o nome da autora: E(sther) Gallo Lamas, mestra de Primeiro Ensino daquela. Anos despois, xa rexente das escolas anexas á Normal de Lugo, onde eu era profesor, tiven ocasión de coñecela, tratala e quere-la. Xa non era unha muller de dereitas e estaba moi lonxe do libriño de 1937. Esther Gallo, católica e atenta a unha certa música espiritual, creu, no 36, nas palabras proferidas polos "salvadores" da Patria, que invocaban a familia, a relixión e a espiritualidade. Estas palabras foron ben acollidas por quen, en 1936, pensaba que o destino do Frente Popular era a Revolución, a Revolución como sinónimo de ateísmo, violencia e inmoralidade.

Cando empecei a tratala, no curso 1960-61, estaba lonxe do libriño de 1937, pero seguía sendo unha muller de ben comprometida co espírito, compromiso moi pouco compatible cos afáns beocios da dereita tanto no 36 como en 1960. Nos últimos anos da súa vida era lectora devota de Andrés Torres Queiruga.

Antes de examinarmos o libro, impone ofrecer uns datos biográficos de Esther Gallo Lamas, autora da que ningún se ten ocupado. Mesmo o socorrido Antonio Cou-

ceiro Freijomil, no seu *Diccionario biobibliográfico de escritores* (II, 1952), non lle dedica máis ca media liña: "Publicó: *Galicia por la Nueva España*" (Lugo, 1937).

Naceu Esther Gallo na Pontenova (Lugo) no ano 1908 e faleceu en Vigo no 1990. Estudou Maxisterio en Lugo, que finalizou en 1929, e nesta provincia rexentou as dúas primeiras escolas: Santa Comba de Órrea e Doncos. Oposita, en 1933, a prazas de dez mil habitantes, e, desde esta data a 1946, exerce en Baracaldo. Desde este ano á xubilación será rexente das escolas anexas da Normal feminina de Lugo, onde o seu labor aínda é recordado con agarimo por moitas mestras que alí fixeron prácticas. En 1946 casou con Eliseo Muruais, tamén mestre².

Que *Galicia por la España Nueva* se concibiu como libro de lectura para a escola primaria dedúcese da dedicatoria, que reproducimos, tamén por outros motivos.

A mis compañeros.

No pretendo decir nada nuevo. Sería puerilidad en mí. He puesto mis afanes en la obra modesta con una ilusión: la de que los pequeñuelos de mi Galicia lleven a la Patria chica en su alma como en un relicario que guarde dos amores: el de su "tierra meiga" y el de la nueva España, fundidos en el altar de Dios y de la Patria.

Así pois, a autora, ó publicar este libro, pensa nos seus compañeros —os

² Debo estes datos á súa filha María Esther Muruais Gallo, profesora de Matemáticas nun Instituto de Vigo, benquerida amiga miña.

mestres de escola— e nos seus alumnos—"los pequeñuelos de mi Galicia". Explícitase na dedicatoria, ademais do compromiso coa relixión (o "altar de Dios"), o compromiso coa Patria grande cun matiz especial, o da nova España, unha España que non exclúe —segundo ela— o amor á "Patria chica", á "terra meiga".

Hai, pois, galeguismo, un certo galeguismo "sano y bien entendido", xa adiantado, creo, no grafismo da cuberta: os bordos dun rectángulo coa bandeira española bicolor (a non republicana) e o título impreso en letras azuis, o azul —penso— da bandeira galega.

Vexamos os títulos dalgúns capítulos deste libro de lecturas: "Emigrantes", "¡Morriña!", "La gaita", "Concepción Arenal y...", "Batallón de literarios de Santiago", "María Pita", "Lugo", "Poncededra"... Raro é o capítulo no que non se faga referencia á nova situación política. Falando da ilustre penalista de Ferrol, asevera: "En la guerra actual contra el comunismo ruso, las mujeres gallegas sintieron en su alma aletear el espíritu gigante de Concepción Arenal" (p. 29). Ó trazar a semblanza de María Pita,imaxina: "Al frente de las legiones de Galicia iría la mayor Fernández da Cámara Pita, imponente, terrible..." (p. 33).

Nun libro no que se gababan algunas personalidades galegas (Méndez Núñez, María Pita...) hai dous capítulos obligados: os dedicados a Francisco Franco e a Calvo Sotelo. O capítulo sobre Calvo Sotelo ("El mártir") é un dos primeiros, e o de Franco, con fotografía tamén, pecha o volume. Trátase, neste caso, dun longo

poema de Francisca Herrera Garrido titulado "Al Excmo. e Ilmo. General D. Francisco Franco Bahamonde, gloria de su siglo y honor y admiración de los siglos venideros".

Vexamos xa cales son as páxinas en galego desta colectánea.

I. "O nome de Galicia", poema de V. Lamas Carbalal (*sic*).

Esther Gallo, deste poema do "Ramiño segundo" de *Espiñas, follas e frores* (1876), só ofrece 32 dos 64 versos de que consta. As supresións, sinaladas con raia horizontal, non responden a ningún criterio de autocensura ideolóxica (pp. 7-8).

II. O capítulo "Emigrantes" finaliza con 20 versos de Lamas Carbalal, un dos fragmentos do poema "Queixas" (do "Ramiño primeiro" de *Espiñas, follas e frores*, 1874). Son versos disuasivos:

e mellor fame n-aldea
que fartura nese lar:
[...]
¡Ai, Bos Aires, unha cova
é pr'a nosa moceda!"

III. O capítulo "¡Morriña!" finaliza cuns versos de "Airifños, airifños, aires", de Rosalía de Castro (*Cantares gallegos*, 1863). Só reproduce 16 dos 26 versos do fragmento final.

IV. O capítulo "Ayer y hoy" encabézao coa cantiga "Castellanos de Castilla".

V. O capítulo "María Pita" finalizao co soneto de Lamas Carbalal así titulado (1874).

VI. O capítulo "La sombra de Méndez Núñez" finaliza co soneto de Lamas Carbalal sobre o ilustre mariño (1876).

É bastante escasa a presenza da lingua galega neste pequeno volume escolar. Os textos galegos, polo seu contido, nunca son conflitivos para o pensamento oficial. A compiladora e os textos cumpren de cheo o establecido por Jaime Solá no artigo estreitamente contemporáneo xa citado: "En una escuela a cargo de un maestro, sin tacha en el exaltado amor a España, las lenguas vernáculas pueden ser un amigo de la cultura y un educador de los sentimientos, y nunca un enemigo de la patria grande".

Cómpre sinalar que o "galeguismo" de Esther Gallo Lamas é sincero, honrado, como honrada é a súa determinación de amosalo nas páxinas deste libro de 1937, un tempo no que outros profesores, aínda crendo nesta pedagogía, omitían ese tipo de manifestacións. Así aconteceu, anos e anos, no primeiro franquismo, agás, en certo modo, nun libro de 1942 que imos examinar.

2. ANAQUIÑOS. LECTURAS GALLEGAS, BARCELONA, 1942

Este é o ano da primeira edición; a segunda, que é unha reimpresión, data de 1950. Ambas as dúas foron publicadas en Barcelona na Editorial Miguel A. Salvatella. Nunha e noutra edición figura o "Nihil obstat" do bispo da diocese, ademais de consignaren os editores "Libro escolar aprobado por la Autoridad". Así pois, estamos ante un libro que circulaba, na estreitura daquela España, con todos os requisitos da Lei (da eclesiástica e da civil).

Non temos outros datos do autor: M(anuel) Fernández Novoa. Que eu saiba, só figura nun inventario bibliográfico, o *Diccionario* de Antonio Couceiro Freijomil, que lle dedica liña e media: "Fernández Novoa, Manuel.— Publicó: *Anaquiños. Lecturas gallegas* (Barcelona, 1942)".

Sorprende tanto laconismo nun erudito tan versado en bibliografía galega, que, alén diso, era inspector de Primeiro Ensino. Nin sequera cita a segunda edición, de 1950.

En xaneiro do 2000, "farto" eu de indagar, publiquei un artigo, con título de reclamo, que finalizaba deste xeito: "Pese a que o seu libro debería ser unha peza cobizosa para sociolingüistas e pedagogos, de M(anuel) Fernández Novoa ningúen se ten ocupado entre nós. Quizais o autor aínda vive. Se é así, ¿julgo?, e, se non é así, non debería ser moi difícil chegar ós herdeiros, ós compañeiros de profesión ou ós discípulos"³.

Esta especie de chamamento tivo un éxito moi cativo. Días despois de publicado, chamoume o xornalista de *La Voz de Galicia* Nacho Mirás Fole, quen me asegurou que o seu pai, José Mirás Domínguez, fora alumno de Fernández Novoa nunha escola pública do Calvario (Vigo). Pasou o tempo e nunha ocasión falei con Luís Viñas Cortegoso, inspector de Primeiro Ensino (xubilado), que admitiu non coñecer a Fernández Novoa, pero que recomendaba, sempre que podía, o seu libro. Lémbrese que Viñas Cortegoso era galeguista.

³ "M. Fernández Novoa, ¿julgo?", *La Voz de Galicia*, 21-1-2000.

Hoxe (16 de febreiro do 2004) pónome en contacto con José Mirás Domínguez, entrevista na que me confirma que don Manuel Fernández Novoa fora o seu mestre na escola pública da rúa Dr. Carracido (O Calvario). Foiño tres ou catro anos (1950 a 1953 ou 1954). Saquei a conclusión de que era un profesor bastante tradicional e non moi entregado. Era —cómpre telo en conta— un tempo de escolas con moitos e heteroxéneos alumnos, e non poucos mestres necesitaban traballo forá das aulas oficiais. Manuel Fernández impartía clases, tamén, na Academia Victoria, quizais de idiomas, pois —comúnscame José Mirás— "seica sabía catro linguas". O señor Mirás non lembra que, nalgunha ocasión, o profesor, na clase, lese para os alumnos páxinas de *Anaquiños*, nin galegas nin castelás. Recorda, si, que, cando os alumnos da escola sabían ler, indicáballes que adquirisen ("na librería Graña") o seu libro.

Días despois da miña entrevista, Modesto Hermida García, inspector de Ensino Secundario, proporcionoume datos valiosos sobre o currículo profesional de Fernández Novoa, datos que arrecadou nos arquivos da Inspección de Pontevedra⁴. Naceu Manuel Fernández Novoa en Vigo o 25 de novembro de 1908, estudou Maxisterio en Pontevedra e obtivo o título profesional o 26 de outubro de 1927. En 1930 consegue o seu primeiro destino, como mestre, en Cristiñade (Ponteareas), e, en maio de 1934, é trasladado á escola número 2 de Lavadores (que, daquela, era concello autónomo, non pertencia ó de Vigo),

e alí continuou bastantes anos, ata 1968, data na que foi destinado ó colexio Fleming, onde se xubilou en 1975 (anticipadamente, por razóns de saúde). Non consta no seu expediente ningunha sanción ou indicación que nos faga pensar que era persoa non afecta á Sublevación de 1936. Ferido na Guerra Civil, foi mutilado de guerra. Faleceu en Vigo o 16 de febreiro de 1984⁵.

Anaquiños. Lecturas gallegas ábrese cun breve capítulo, "Umbral", no que o autor fai unhas elementais —e inevitables— observacións pedagóxicas referidas á necesidade de achegar á "bibliografía infantil un libro de lecturas en que palpite la atmósfera física y espiritual de su medio", razón pola cal el compuxo "este librito" co desexo de que "fuese espejo, síntesis de lo más notable de la región".

Contén *Anaquiños*, nas súas 124 páxinas (con ilustracións), case cen capítulos sobre temas moi distintos: cidades e vilas ("La Coruña, El Ferrol del Caudillo, Lugo, Carballino, Mondariz..."), ríos (Miño, Tambre...), terras e lugares notorios ("El Ribero, Finisterre, La Toja..."), producción ("vinos, oro, tabaco, prados..."), personalidades (María Pita, Pastor Díaz, Padre Feijoo...), vestimenta típica (coroza), etc.

A presenza do idioma galego é pequena pero dista de ser desdeñable no ano 1942 (e áinda no 1950). Velaquí a relación completa dos textos:

I. O capítulo primeiro, titulado "Rosalía de Castro", contén, como apéndice, dous poemas da grande escritora: un en

4 Agradezo a indagación de Modesto Hermida, que eu lle solicitará semanas antes.

5 Dato que lle debo ó seu sobrino Fausto Fernández Álvarez. A el lle debo tamén o dato de que Fernández Novoa foi mutilado de guerra. Na cuestión dos idiomas precisa: "sabía moi ben o francés e o inglés, bastante alemán e moito latín".

castelán, "Los robles" (só un fragmento) e "¡Calade!" (de *Follas novas*, 1880).

II. "Xoquín e Pepiño".

Relato en prosa, quizais inspirado nun conto popular.

III. Curros Enríquez, "¡Ai!..." (de *Aires da miña terra*, 1880).

O famoso poema figura como apéndice do capítulo dedicado ó poeta de Celanova, que Fernández Novoa valora nestes termos: "Decir que es el poeta más grande que ha producido la tierra gallega no es exagerar. Es decir escuetamente la verdad". Finaliza a semblanza cos catro primeiros versos da "Cántiga".

IV. V. Lamas Carvajal, "As campanas d'Amiudal" (d'*A musa das aldeas*, 1890).

Dos 102 versos, reproduce, ademais da copla popular que o encabeza, 34.

V. Eduardo Pondal, "Himno gallego".

Trátase, en efecto, do poema "Os pinos", texto literario, como é ben sabido, do Himno de Galicia, hoxe oficial e, daquela (¡1942!), versos que ningúen se atrevía a cantar en público. Só se reproducen as catro primeiras estrofas (o Himno oficial de hoxe), unha das cales, a cuarta, contén dous elementos moi desacoungantes para a época: que Galicia non debe esquecer o rudo encontro dainxuria e que Galicia (o Fogar de Breogán) debe espertar do seu sono. ¿Farían preguntas sobre estas cuestións os alumnos do señor Fernández Novoa?

Non faltan neste libro —non podían faltar— dous capítulos nos que todos, sen excepción, pensamos: un dedicado a

Franco e o outro a Calvo Sotelo. Os ditirambois son os propios da retórica da época. Non podían ser inferiores.

Hai en *Anaquiños* un breve capítulo dedicado ós cruceiros ("Los cruceros") no que sorprenden as liñas finais:

En la rexión de Bretaña (Francia) se encuentran, como en Galicia, innumerables cruceros.

El gran caricaturista gallego, Castelao, ha dado a la publicidad una obra sobre los mismos.

Refirese, sen dúbida, ó libro publicado polo Seminario de Estudos Galegos *As cruces de pedra na Bretaña*, de 1930. ¿Non era arriscado citar a Castelao en 1942, naquela España que aínda cría no triunfo das armas nazis? En realidade, creo que se trata dunha mención inocente, allea a calquera intención política.

Creo que Fernández Novoa non era, en 1942, un galeguista que disimulase a súa simpatía con calquera forma de galeguismo político ou reivindicativo, pero era un galego non insensible a certas realidades do seu país, sen excluír a lingua galega e a personalidade dos seus poetas. Xa é significativo que reproduza textos dos catro más representativos do XIX: Rosalía, Curros, Pondal e Lamas Carvajal.

No ano 1942 eu tiña trece anos e asistía á escola pública de Ventosela (o Ribeiro de Miño) onde *Anaquiños* non figuraba entre os nosos libros de lectura. Recordo dous ben distintos: *España, mi patria* e *Laureados 18 de julio de 1936*, libro este escrito por Antonio de Obregón e Álvaro Cunqueiro e ilustrado eficazmente por

coñecidos debuxantes da época. Titulábanse os capítulos: Francisco Franco, General Moscardó, Sexta Bandera de la Legión, Gran Visir Muley Hassán, General Mola... En "lecturas", os alumnos da miña escola non tivemos sorte, a pouca sorte que deparan as bibliotecas escolares daqueles míseros anos. De estar "de texto" *Anaquelos*, e non o libro do que era coautor Cunqueiro, eu adquiriría unha cultura en couzas, feitos e personalidades de Galicia totalmente ausentes de *Laureados*. Fóra disto, o libro de Fernández Novoa, polo feito de acoller textos en galego (algúns, literariamente, moi valiosos), levaría ó meu ánimo e ó dos meus colegas a idea de que a nosa lingua non era tan desestimable e que mesmo era merecente do prestixio que confire a unha lingua B a letra impresa.

Debo precisar que en *Laureados*, no capítulo titulado "La Virgen de la Cabeza", figuran dous versos en galego, de Afonso X: "A Santa Virxe baixou / non soupo persón cal fou". Mal transcritos, son unha pingada naquel océano de prosa militarista e fascistoide. Tal libro foi autorizado e recomendado para as escolas primarias por "su contenido altamente patriótico y de gran ejemplo y estímulo" (Orde do Ministerio de Educación Nacional, 6-11-1939).

3. NOCIONES DE LENGUAJE. VOCABULARIO GALLEGO-ESPAÑOL, 1942

3.1. NOTA PRELIMINAR

Este libro de texto hai anos que vén

6 *Cen anos de literatura galega*, Lugo, Círculo de las Artes, 1964.

7 "El libro escolar en gallego", en *Historia ilustrada del libro escolar en España. De la posguerra a la reforma educativa*, Madrid, Fundación Germán Sánchez Ruipérez, 1998, p. 495.

reclamando un estudo dos lingüistas e, ainda máis, dos pedagogos, dos historiadores da educación. Nos nosos medios eruditos conta, cando menos, desde 1963, data na que expuxemos un exemplar na mostra *Cen anos de literatura galega* (Lugo, Círculo das Artes). Ó ano seguinte, os organizadores da mostra, Epifanio Ramos de Castro e mais eu, publicamos o Catálogo homónimo⁶, catálogo que na súa ficha consigna estes datos:

Porcel y Riera, M. — Nociones de lenguaje. Vocabulario gallego-español..., Palma de Mallorca, Tipografía Porcel, 1942.

Bastantes anos despois, a ficha suscitou interese no profesor Antón Costa Rico, que cita o Vocabulario, nesta edición, nun traballo seu feito en colaboración con Manuel Bragado Rodríguez⁷.

Confeso que, naquela ocasión (1963), non examinei o significado deste Vocabulario bilingüe; tampouco lembro hoxe que bibliófilo lugués nos deixou o libro para que figurase na Mostra. Pasaron anos, bastantes, ata que me fixen cun exemplar nunha librería de vello en Vigo (¿1998?) exemplar que non pertence á edición de 1942 senón á seguinte, de 1947, pero o texto non varía nin sequera nas grallas, que non son poucas.

3.2. DO AUTOR, QUE É O EDITOR: M(IQUEL) PORCEL RIERA

Pedagogo moi coñecido, naceu en Manacor (Mallorca) no ano 1869 e fale-

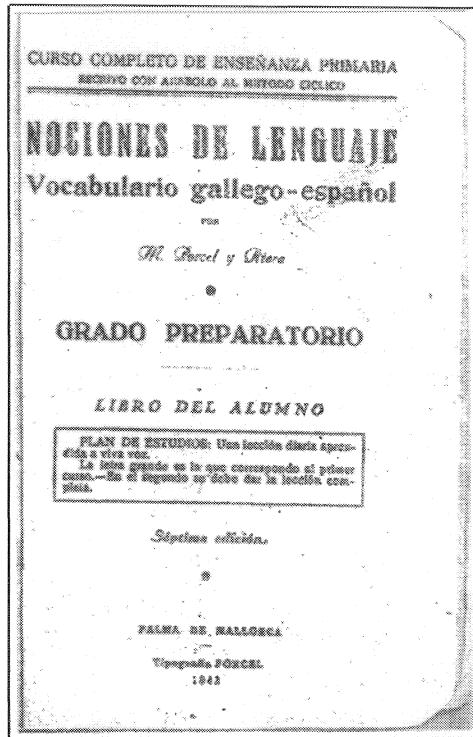
ceu en Barcelona no ano 1933. Estudou na Escola de Maxisterio de Palma, ampliou estudos en Suecia e foi rexente da Anexa da Escola de Maxisterio balear, onde implantou o método activista. Nesta cuestión céntrase o estudio de Antoni J. Colom Cañellas titulado *D. Miquel Porcel Riera i els inicis de l'activisme escolar a Mallorca*⁸.

Desde 1895 publicou un gran número de libros de texto para o Ensino Primario, todos eles moi reeditados e algúns moi presentes en países hispanoamericanos. (En 1909 o Goberno de Ecuador outorgoulle unha distinción de honra pola eficacia pedagóxica dos seus libros). A nós interéssanos os que escribiu para o "grado preparatorio", que son os que acollen o Vocabulario bilingüe que convoca —e incita— a nosa atención⁹. Deses libros fixo edicións especiais para as Baleares, Cataluña, País Vasco, Galicia e o Marrocos español, que ofrecían vocabularios mallorquino-castelán, catalán-castelán, euskeracatalán, galego-castelán e árabe-castelán.

Quen teña algunha familiaridade coainxente bibliografía pedagóxica de Porcel Riera, sospitará axiña que estamos ante un autor de libros non sempre escritos, na súa totalidade, por el. Hai materias ou capítulos nos que, por forza, tivo que contar coa colaboración de persoas do seu contorno familiar ou profesional. Sen dúbida foi así nos Vocabularios, agás no mallorquino e, quizais, no catalán. De feito, para moitos, Porcel, máis ca un autor, é un editor, unha editorial.

8 Palma de Mallorca, Centre d'Estudis "Gabriel Alomar", 1984.

9 Habería que consultar os manuais do "grado elemental", do "grado medio" e do "grado superior" para sabermos se nestes graos Porcel Riera acolle os vocabularios bilingües. *Vid.*, de todos os xeitos, a minuciosa *Historia de la lingüística catalana (1775-1900). Repertori crític* (vol. II, pp. 1667-69) de Marcet i Salom e Joan Solà (Eumo Editorial-Universitat de Girona-Universitat de Vic, 1998).

O vocabulario gallego-español, por M. Porcel y Riera, 1942.

3.3. O "VOCABULARIO GALLEGO-ESPAÑOL": UNHAS CANTAS OBSERVACIÓN

Non é un Vocabulario breve. Consta de 665 palabras, organizadas en 40 capítulos, que o autor denomina "lección 1.ª", "lección 2.ª", etc. con cadanxeu título: "El cuerpo humano", "El vestido", "La casa", "Escuela", "Cualidades"... Este criterio

clasificatorio é o que observei noutros Vocabularios, por exemplo, no catalán.

Ofrecemos o "Vocabulario gallego-español", en facsímile, ó final do traballo.

As persoas afeitas a leren en galego corrixirán sen maior esforzo as grallas, que non son moi poucas. Pénse que redactou este capítulo quen, moi probablemente, non sabía galego, e, en calquera caso, o capítulo foi impreso nun obradoiro alleo á nosa lingua. Velaquí algunas grallas: "martelo" (por *mantelo*), "nox" (por *noz*), "tonciño" (por *touciño*), "quimo" (por *quino*), "reduldar" (por *rebuldar*), "celvar" (por *ceivar*), "pompa" (por *pomba*), "loauza" (por *loanza*), "arco de velle" (por *arco da vella*), "deirar" (por *deitar*), "casuda" (por *cascuda*)... Hai menos grallas na columna do castelán, pero hai algunas: "saltar" (por *soltar*, que traduce "ceivar"), "copilla" (por *capilla*, que traduce "capela")... É lícito sospeitar que Porcel Riera tiña un correspondente en Galicia que lle enviaba fichas manuscritas nas que o "n" se confundía co "u" (por citar unha das grallas más frecuentes). Non sabemos se Porcel tivo, en Palma, un informador galego, o que explicaría mala dicción ou mala audición en voces como "curucha" (por *curuxa*) e "lonche" (por *lonxe*). Hoxe por hoxe ignoramos as fontes lexicográficas nas que, directa ou indirectamente, bebeu Porcel Riera. O Vocabulario —quede ben claro—, ademais de extenso, contén voces representativas das correspondentes áreas temáticas e non está alleo a vocábulos significativos da literatura galega

anterior a 1936.

O lector do facsímile decatarase de que en cada "lección" do Vocabulario hai dous bloques: un constituído por voces en "letra grande", e o outro por voces en letra menor. O primeiro sería obxecto de estudo no primeiro curso, e, xa no segundo, o alumno aprendería os dous bloques léxicos.

O "Vocabulario gallego-español" co que eu traballo corresponde á "octava edición", de 1947, que coincide, totalmente, coa edición de 1942, que é a sétima¹⁰. O "Vocabulario" que manexo é un fascículo dun volume facticio que, como tal, consigna, na portada (non na cuberta), a data de 1948. Os fascículos amosan estas non coincidencias cronolóxicas: "Dibujo" (1949), "Nociones de lenguaje. Vocabulario gallego-español" (1947). Era norma habitual de Porcel Riera, primeiro, e logo da Editorial Porcel ofrecer este tipo de volumes facticios. O que manexamos contén dúas follas co título "Una fecha y dos biografías" nas que a editorial alecciona sobre "El 18 de julio", "El Generalísimo Franco" e "José Antonio Primo de Rivera". Estas catro páxinas, noutros caracteres de imprenta, son a "morcilla" política que houbo que intercalar para que o franquismo autorizase estes manuais escolares, concibidos e redactados antes —moito antes— de 1936¹¹. Sábese que en 1939 os textos de Porcel foron desautorizados, pero tamén sabemos que a editorial non tardou en reeditaer os seus libros coa aprobación ministerial correspondente.

10 Habería que procurar as seis ediciones precedentes, traballo bibliográfico non moi doado.

11 Quen examine o texto de todos os fascículos en todas as súas ediciones, quizais atope, en determinadas materias, modificacíons ou supresións nos publicados despois de 1936.

3.4. O "VOCABULARIO GALLEGO-ESPAÑOL" E O CRITERIO POLÍTICO DAS AUTORIDADES FRANQUISTAS

Este "Vocabulario" funciona, dentro da Enciclopedia Porcel, como un instrumento para que os nenos das escolas galegas máis ou menos alleos ó castelán aprendan este idioma. De feito, no medio rural galego, eran moitos os escolares que non sabían cómo dicir en castelán "pucho", "alpendre", "trepia", "eido", "enfiar", "acedo", "finchado", "enxebre", "resésgo", "lambón", "nugallán", "bal-dreu", "valuro", "petar", "ningures", "nogueira", "sabugueiro", "bidueiro", "péxe-go", "feixe", "lentura", "cuxo", "bácoro", "morcego", "rula", "laverca", "moucho", "andoríña", "lamáchega", "píntega", "raxo", "feluxe", "ichó", "subela", "azo", "lóstrego", etc., etc., etc. Así funcionou nas edicións anteriores a 1936, aínda que Porcel Riera non fose partidario de que as lingua s españolas non oficiais esmorecesen. (Sabemos que en 1899 se pronunciou, por motivos didácticos, en favor do ensino na lingua materna). O "Vocabulario" nas edicións posteriores (1942, 1947) funciona como instrumento de castellanización e así o entenderon os pedagogos franquistas que, á hora da súa publicación, non disuadiron ás autoridades educativas.

Autorizado o Vocabulario, os políticos franquistas entendían que servían á causa do espallamento ou da consolidación do "español", sen que ese servizo implicase suscitar ningún tipo de simpatía

ou adhesión ó "dialecto". Neses anos, son nulas ou irrelevantes as manifestacións dentro da escola, con ou sen Vocabulario, en favor da causa do "dialecto". Os mestres desta condición foron expulsados ou estaban atemorizados. O Vocabulario bilingüe funcionaba nunha escola onde a doutrina lingüística oficial era a que explicitaba con meridiana claridade o *Catecismo patriótico español*, declarado libro de texto para o Ensino Primario o 1 de marzo de 1939¹². Repare o lector na "doutrina":

— ¿Se hablan en España otras lenguas más que la castellana?

— Puede decirse que en España se habla solo la lengua castellana, pues aparte de esta, tan solo se habla el vascuence, que, como lengua única, solo se emplea en algunos caseríos vascos y quedó reducido a funciones de dialecto por su pobreza lingüística y filológica.

— ¿Y cuáles son los dialectos principales que se hablan en España?

— Los dialectos principales que se hablan en España son cuatro: el catalán, el valenciano, el mallorquín y el gallego (p. 40).

O que eu falaba coa miña xente en Ventosela, era un "dialecto", termo que eu percibía con música pexorativa. Agora ben, o que, en Ventosela, se me ensinaba na escola era unha lingua, termo que eu percibía con música meliorativa. Naque-las coordenadas era imposible non sentirse un pouco engaiolados pola música, pola fonética e polo predicamento do

12 Deste libro, moitas veces reimpresso, hai unha edición recente con documentado prólogo de Hilari Raguer (Barcelona, Ediciones Península, 2003).

idioma castelán. Supoño que esta fascinación era maior nas escolas onde se tiña como libro de lectura o *Catecismo patriótico español*, que non foi o meu caso. Na mesma páxina que veño de citar figura este diálogo:

— ¿Por qué decís que la lengua castellana será la lengua de la civilización en lo futuro?

— La lengua castellana será la lengua de la civilización en lo futuro porque el inglés y el francés, que con ella pudieran compartir esta función, son lenguas tan gastadas que van camino de una disolución completa.

Nunha escola gobernada por estes criterios filolóxicos, ante os que os falantes de "dialectos" estabamos inermes, o "Vocabulario gallego-español" era un instrumento máis de castelanización. Deste xeito, os alumnos das aldeas remotas que xa soletreaban o castelán posuían un vademécum corrector para dicir "nogal" e non *nogueira*, "haz" e non *feixe*, "golondrina" e non *andorriña*, "relámpago" e non *lóstrego*, "perezoso" e non *mugallán*...

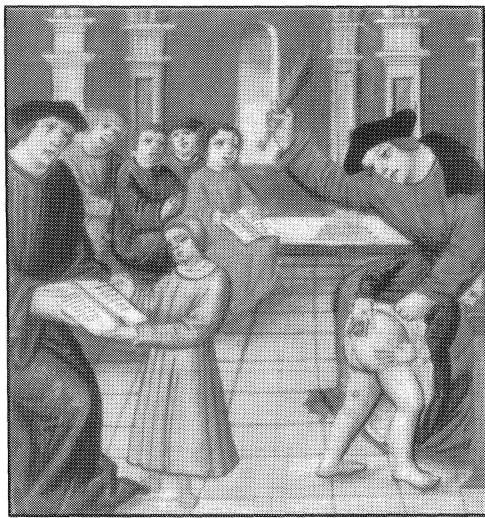
Non obstante, estes instrumentos, en ocasións, poden ser armas de dous fíos. Para o rapaz da aldea que eu era, ver o galego na letra impresa conferíralle unha certa condición positiva, o que, sen dúbida, lles aconteceu a algúns escolares da época coas páxinas galegas de *Anaquiños*. Para mim, e para moitos coma mim, o "Vocabulario" faríanos coñecer palabras

galegas alleas á nosa comarca e, sobre todo, permitíranos saber que, en ocasións, o noso galego non era o verdadeiro galego, o galego do libro: eu dicía "rodillas" e non *xionllos*, "atrio" e non *adro*, "isla" e non *illa*, "laguna" e non *lagoa*, "polvo" e non *po*, "cascabel" e non *axóuxere*, "gallego" e non *galego*, "pueblo" e non *pobo*, "limosna" e non *esmola*, "niebla" e non *néboa*, "jueves" e non *xoves*, "luna" e non *húa*, "quinientos" e non *cincocentos*, "luto" e non *loito*... Na miña nenez, e na miña parroquia, estes castelanismos estaban consolidados na fala das andainas novas. Así pois, ós rapaces inquisitivos, a lectura destas parellas levaríaos a pensar que o seu galego, áinda sentíndo como "dialecto", non era o galego verdadeiro, o bo galego. O "Vocabulario", por conseguinte, sen deixar de ser un instrumento de castelanización, introduce no espírito dos escolares preguntas e preocupacións nas que, quizais, non pensaron as autoridades educativas do Régime de Franco.

3.5. MÁIS SOBRE O VOCABULARIO BILINGÜE DE PORCEL RIERA

Que eu saiba ningún estudoso se ten pronunciado sobre a presenza do "Vocabulario euskera-español", "catalán-español" e "mallorquín-español" nas súas respectivas áreas na Era de Franco. Non o citan os especialistas que colaboran na magna *Historia ilustrada del libro escolar en España. De la posguerra a la reforma educativa* (1998)¹³.

13 Refírome a dous traballos: o de Josep González-Agápit e Salomó Marqués i Sureda (sobre o libro escolar en catalán) e o de Paulí Dávila Balsara e Lore Erriondo Korostola (sobre os libros de texto en euskera).

Ensínando a ler na escola. Miniatura medieval

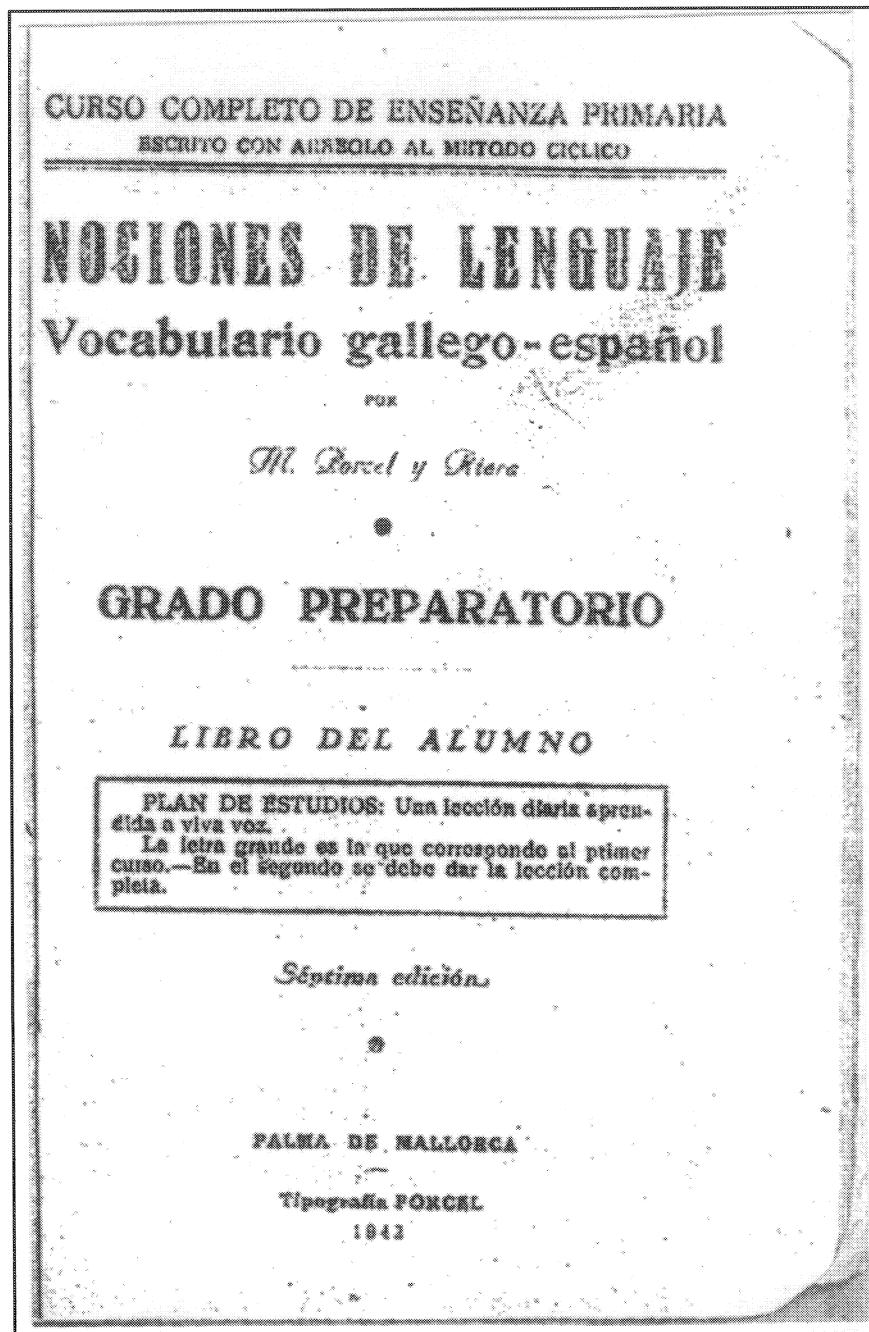
Nestes dous estudos, non se fai a menor referencia a aqueles libros que, estando en castelán e defendendo o unitarismo, ofrecen, aquí e alí, textos en catalán ou en euskera, sobre todo en verso. Impone pensar que experiencias pedagóxicas como a de *Anaquiños* (1942) non escasearon noutras árees, especialmente nas de lingua catalá.

4. DESPOIS

En 1958 o Lar Galego de Caracas premiou un libro insólito: *Enciclopedia pró neno galego*. Nas súas 522 páxinas contén: "Prólogo. Formación do mundo. Xeografía descriptiva. Galicia. Historia. Apéndice: Hixiene". Aínda está inédito.

A autora, Antía Cal, contou coa colaboración do seu home, o doutor Antón Beiras, ilustre oftalmólogo (o inventor do "vigoscopio" para curar o estrabismo). Ademais de colaborador, foi, creo, inspirador desta obra que, escrita en pleno franquismo, non tivo ningún tipo de presenza nas escolas galegas da época, pero, como Antía Cal foi directora e fundadora (1961) do Colexio Rosalía Castro en Vigo, o espírito da súa Enciclopedia estivo presente, dun xeito ou doutro, nas aulas daquel famoso centro. Na mostra luguesa *Cen anos de literatura galega* (1963) amosamos este inédito na sección "O galego e o ensino", inédito consignado no *Catálogo*, de 1964, na ficha 390.

<i>Catálogo</i>	<i>Nombre</i>
Chancay	Sandalo
Pucho	Goma
Tea	Tela
Brujo	Calzones anchos
Si	Si
Aba	Pata
Mantito	Delantal de paño
Platte	Peine
Artes	Postillones
Pano	Patuclo, pano
Fita	Cinta para cinturón
Almendrillo	Cinturón
Zapato	Zapato
Uboon	Jubón
Alba	Albalia
LUGAR: a*	
Almendrillo	Comedero
Almendrilla	Comedero de horno
Almendo	Casita, horno
Almendrilla	Horno, rinconada
Almendrilla	Lava
Almendrilla	Almendrillo
Almendrilla	Piedra del ladrillo
Almendrilla	Chaza
Almendrilla	Corredio

<i>Galego</i>	<i>Español</i>
Alpendro	Cobertizo
Adro	Atrio
Acea	Molino de agua
Lumiñar	Dintel de la puerta
Trepín	Trebedes
Pitón	Pestillo
Chamizo	Leño medio quemado
Eido	Terreno junto a la casa
Charamusca	Chispa
Esqueiro	Escalerilla

LECCIÓN 4.^a	
NOMBRES PROPIOS	
Alfinete	Alfiler
Agulla	Aguja
Encaixe	Encaje
Agüelco	Alfilerero
Madeixa	Madeja
Suxecto	Sujetado
Enfiar	Enhebrar
Encolo	Sobre
Iñsitar	Enseñar
Xan, Xuan	Juan
Maruxa, Marica	Maria
Chinto	Jacinto
Xosé	José
Faco, Fermoso	Francisco
Matiño	Martin
Xurxo, Xorge	Jorge
Mingos	Domingo
Bieito	Benito
Xulio	Julián
Locuto	Leocadia
Xerome	Jerónimo

— 5 —	
LECCIÓN 5. ^a	
QUALIDADES	
Laxano	Alejado
Silandeiro	Silencioso
Malpocado	Desdichado
Efecto	Destituto
Roxo	Rubio, rojo
Turdio	Traidor, malo
Rouco	Ronco
Tépido	Tibio
Cór	Color
Acido	Agrio
Crecho	Rizado
Pequeno	Pequeño
Flinchado	Vano, presumido
Venturoso	Feliz, dichoso
Vello	Viejo
Desconvidor	Impaciente
Baxetra	Puro, sin mancha
Senzago	Antiguo, pasado
Maimo	Suave, tranquilo
LECCIÓN 6. ^a	
FAMILIA	
Raiña	Casta, familia
Xerro	Yerno
Affiliado	Ahijado
Dono	Amo, dueño
Sotxero	Suegro
Veniano	Anciano
Padrociro	Patrono
Picaro	Rapazuelo
Douto	Tonto, loco
Andixo	Mozo

— 6 —

<i>Galego</i>	<i>Español</i>
Lambón	Coloso
Nugalón	Perezoso
Famento	Hambriento
Alguen	Alguna persona
Rapariga	Moza joven
Nora	Nuera
Baldrete	Persona sucia
Ancián	Anchamitad
Escravitude	Escravitud
Adade	Edad
Dona	Dama, señora

LECCIÓN 7.^a

ACTOS

Pedreiro	Picapedrero
Facedor	Autor, hacedor
Emprecar	Emplear
Mester	Menester
Porteiro	Portero
Valuro	Usurero
Fogaxe	Brio, fuerzas
Delinhar	Delinear
Imprentar	Imprimir
Tinxir	Tetir
Embrullar	Envolver, cubrir
Quiñón.	Parte en una ganancia
Asolarse	Ajarse, destruirse
Chá	Cosa llana
Desacochair	Desenganchar
Petar	Llamar a golpes
Chataliar	Hacer mal uso
Rabenar	Cercenar, cortar
Rachar	Rasgar, rajar
Sain	Salir
Alumbrar	Alumbrar, iluminar

— 7 —		
LECCIÓN 8*		
ADVARIABLES		
<i>gallego</i>		<i>Español</i>
Sempre		Siempre
Redor		Conformo
Onde		Dónde
Nos		No
Ningures		Ninguna parte
Pois		Pues
Nantrotre		Anteayer
Hampaos.		Después
Ninguén		Ningún
Dendes		Desde
Lonche.		Lejos
Cedo		Pronto, temprano
Cedo		Cerca de
Unha		Una
Enriba		Arriba
Embaixo		Abajo
LECCIÓN 9*		
LA TIERRA		
Val		Valle
Beira		Margen, orilla
Llan		Llano
oso		Suelo
pena		Penasco
Campelo.		Campo reducido
Terreo		Terreno
Camposa		Campo grande y llano

Gallego	Español
Terra	Terra
Soto	Terreno bajo, seco
Ramalera	Matorral
Enfesta	Altura
Longor	Longitud, largo
Illa	Isla
Horta	Huerta
Outo	Alto, mole
—	
LECCIÓN 10	
EN AGUA	
Auga	Agua
Regueiro	Arroyo
Pingao	Gota
Lago	Laguna
Enxollo	Enjuto
Bulleiro	Pantano
Corgo	Pozo, estanque para criar
Cadouro	Cascada
—	
Humedade	Humedad
Fonte	Fuente
Orela	Orella
Caño	Caño
Ribeira	Orella del mar o río
Cante	Canal
Boligar	Bulir el agua, burbujar
Arrada	Inundación

— 9 —	
LECTIÓN II	
ACCIONES	
Gallego	Castellano
Tirar	Tirar
Tallar	Cortar
Suxellar	Sujetar
Semellar	Seminar
Reduldar	Enredar, retozar
Sobexar	Sobrar
Engruñarse	Encogerse
Resoar	Resonar
Peliscar	Pellizcar
Alcumar	Poner mote
Resurxir	Resucitar
Xacer	Yacer
Quentiar	Calentar
Voltar	Rodar, repetir la acción
Pondurar	Colgar
Tomar	Sujetar
Tirar	Quitar, sacar
Rexurdir	Resurgir
Desalugar	Desaiquilar
Escocinenzar	Comenzar
LECTIÓN 10	
ÁRBOLES	
Gallego	Castellano
Arbre	Árbol
Maceiro	Manzano
Laranxeiro	Naranjo
Figueira	Higuera
Pineiro	Pino
Oliveira	Olivo
Figo	Higo
Pineiral	Pinar

— 10 —

<i>Galego</i>	<i>Español</i>
A negraira	El nogal
Toxo	Tolo
Sobreiro	Alcornoque
Sabugueiro	Sauce blanco
Buxo	Boj
Bidueiro	Abedul
Cendreiro	Cerezo
Castiñeiro	Castaño

LECCIÓN 13

FRUTAS

Nox	Nuez
Aveleira	Avellana
Froito	Fruto
Mazá Mazán	Manzana
Cercixa	Cereza
Frolta	Fruta
Cirola	Ciruela
Péxego	Albérchigo

Amora	Mora de zarza
Barburinhas	Peras
Cabazo	Calabazo
Scara	Miés verde
Oubóner	No madurar las frutas
Caravel	Clavel
Leixós, frixoles	Frijoles
Croque	Albaricoque
Xireixas	Cerezas

— 11 —	
LECCIÓN 14 EL CAMPO	
<i>Gallego</i>	<i>Español</i>
Anada	Cosecha
Feixe	Haz
Eira	Era
Semear	Sembrar
Leira	Humedad
Secura	Sequedad
Bestia	Bestia
Seitura	Siega
Ferrar	Herrar
Lentura	Sazón en la tierra
Debullar	Desgranar
Depenar	Desplumar, descascarar
Sochar	Cavar
Tolla	Arca para grano
Escoendar	Esconder a los animales
Arremolinar	Arremolinar
LECCIÓN 15 COMESTIBLES	
<i>Gallego</i>	<i>Español</i>
Sucre	Azúcar
Mantenza	Alimento
Millo	Mijo
Prebe	Salsa, caldo de los guicos
Tortela	Tortilla
Mundo	Molido
Córdia	Corteza del pan
Centeo	Centeno

— 12 —

<i>Galego</i>	<i>Español</i>
Frangulha	Hacer migas
Codello	Mendrugo
Condumio	Manjar con pan
Despinacar	Comer grano a grano
Avea	Avena
Albeiro	Pan blanco
Mistura	Mezclar
Malizio	Maíz

LECCIÓN 16

ANIMALES

Cuxo	Ternero
Ovello	Oveja
Can	Perro
Gado	Ganado vacuno
Coello	Conejo
Bácoro	Lechoncillo
Touro	Toro
Toncino	Tocino

Tenreira	Ternera
Rato	Raton
Toupa	Topo
Urso	Oso
Cucho	Carbo
Morcego	Murciélagos
Poldro	Petro
Animá	Animal

— 13 —	
LECCIÓN 17	
ANIMALES	
<i>Gallego</i>	<i>Español</i>
Páxaro	Pájaro
Cotorra	Pájaro mansa
Oloroso	Cotorra
Motero	Milán
Rula	Tórtola
Galo	Gallo
Láberca	Alegría
Cola	Gallina joven
 Gaviota	Gaviota
Gallina	Gallina
Moncho	Monchito
Chicharrón	Calandria
Cucaracha	Locusta
Choza	Claveca
Buitre	Buitre
Andurina	Golondrina
 LECCIÓN 18	
ANIMALES	
Poix	Pez
Sardina	Sardina
M.	Rana
Bogaina	Caracol marino
Cobra	Culebra
Lamáchega	Babosa
Serp.	Serpiente
Concho	Tortuga

— 14 —

Gallego	Español
Pintega	Salamandra
Trolta	Trucha
Pateiro	Centolla, araña de mar
Balea	Ballena
Anguia	Anguila
Xaxo	Lomo de cerdo
Aniñar	Anidar
Maduridade	Madurez

LECCIÓN 13

ACCIONES

Amosar	Enseñar
Deixar	Dejar
Grebear	Romper, quebrar
Compór	Componer
Celvar	Saltar, desatar
Cangar	Cargar
Ventilar	Sospechar
Traballar	Trabajar

Tripar	Pisar
Trabuxar	Equivocar
Deixar	Bejar
Ternar	Aguantar
Amortecer	Amortiguar
Espilir	Despabiliar
Apouvir	Azotar
Arrollar	Rolear

— 15 —	
LECCIÓN 21	
INSECTOS. V.	
<i>Gallego</i>	<i>Español</i>
Abella	Abeja
Exame	Encimbre
Casuda	Cucaracha
Avelaíña	Mariposa
Miñoca	Lombriz de tierra
Néspera	Avispa
Lesma	Batibosa, limaco
Fomiga	Hormiga
Verme.	Gusano
Lombriga.	Lombriz
Volvoreta	Mariposa
Péna	Perit
Abellón	Abeja silvestre
Grilo	Grillo
Saltón	Langosta
Escarabello	Escarabajo
LECCIÓN 21	
COSAS ANIMALES	
Manchea	Manada
Peleiro	Gallinero
Uchío	Hocico
Ucpa	Paloma
Pesa	Piera
Pouta.	Garra, mano
Peleiro	Pico de ave
Uño	Nido

— 16 —

Gallego	Castellano
Nacra	Nácar
Zanca	Pierna larga
Pescozo	Pescuezo
Fel	Hiel
Soro	Suero
Sangu	Sangre
Serea	Sirena
Pombar	Palomar

LECCIÓN 22

COSAS VEGETALES

Folla	Hoja
Fortuna	Corcho
Ceno	Heno
Azucré	Azucar
Feluxe	Hollín
Puga	Púa
Pola	Rama de árbol
Palla	Paja

Pampillal	Víñedo
Xema	Yema
Semilla	Semilla
Vidra	Sarmiento
Scare	Miel verde
Frol	Flor
Pineiral	Pinar
Madurezon	Madurez
Faisca	Ceniza ligera

	— 17 —
LECCIÓN 21	
MATERIALES	
Gallego	Español
Aramio	Alambre
Gadicela	Rejilla
Crolo	Poternal
Mármore	Mármol
Ferro	Hierro
Po.	Polvo
Pedra.	Piedra
Ouro	Oro
Ar	Aire
Xofre	Azufre
Louro	Dorado
Pena	Roca, piñasco
Xabre	Asima
Gran	Grano
Promo.	Plomo
Areosa	Arenal
LECCIÓN 22	
JUEGOS, DISTRACCIONES	
Ouxeto	Objeto
Dozor	Dulzura
Uixo	Grito de alegría
Aregas	Cosquillas
Lumarola	Hoguera
Cantiga	Copla, cantar
Lide	Lucha, pelea
Foguete	Cohete.

Leng. Galg.—Prop. 2

— 18 —

Gallego	Español
Foliada	Fiesta en el campo
Pandeiro	Panderó
Axouixer.	Cascabel
Zaniona	Piano de manubrio
Xolda	Jira, diversión
Verba	Charla, labia
Rir	Rir
Folganza	Ocio, descanso

LECCIÓN 25

ARMAS

Pao	Palo
Pértiga	Vara
Esposa	Espuela
Bainha.	Vaina
Castro	Castillo
Rateira	Ratonera
Cuitelo	Cuchillo
Espeto	Palo aguzado

Fertuna	Fortuna
Balbor.	Fragor, ruido lejano
Combatir.	Combatir
Zona	Fama
Rabear.	Rabiar
Feitio	Cosas de igual natura- leza
Render	Vencer, rendir
Baralintia.	Confusión, ruido

— 19 —		
LECCIÓN 26		
INSTRUMENTOS DEL CAMPO		
Gallego		Español
Cadea		Cadena
Gavia		Zanja, para plantar cacahuates
Bisarma		Hoz, de dos filos
Casabilla		Clavija
Billa		Crifo
Goxo		Cesto
Gavela		Hoz, gavilla
Fol		Saco, odre
Ichó		Trampa para cazar per- dices
Gadana		Guardaña
Ferramente		Herramienta
Presa		Zanja
Tixola		Sartén
Rella		Reja de arado
Colier		Coger
LECCIÓN 27		
INSTRUMENTOS DEL OFICIO		
Argadelo		Devanadera
Barguin		Fuelle
Cixo, cixe		Fio
Curato		Arujero
Martel		Martillo
Tranqueiro		Tranca de puerta
Muino		Molino
Machado		Hacha grande

Leng. Gall.—Prep. C. G. A.

CANTABRIA		LEÓN	
Fuso	Huso
Navela	Ovillo
Vto.	Mambrío
Tixira	Tijera
Yerba	Castaña
Sabelia	Luzón
Tanxuelo	Clavija de madera
Tobos	Tibia
 CANTABRIA		 LEÓN	
CANTABRIA		LEÓN	
Costume	Costumbre
Dereito	Derecho
Extranxeiro	Extranjero
Mouro	Moro
Castellán	Castellano
Galiza	Galicia
Galego	Gallego
Fita	Jato, mojón
 CANTABRIA		 LEÓN	
Rexidor	Concejal
Concello	Ayuntamiento
Carcel	Mozo de Betanzos
Vila	Villa, pueblo
Vigalio	Autoridad en el pueblo
Trabuco	Impuesto, contribución
Nobre	Noble
O pobo	El pueblo

— 21 —	
LECCIÓN 21	
LA CIUDAD	
<i>Gallego</i>	<i>Español</i>
Cidade	Ciudad
Rúa	Calle
Zona	Plaza
Carcere	Cárcel
Casal	Caserío
Moimemento	Monumento
Lixo	Immundicia
Fiada	Vehículo para hilos
Fousada	Posada
Xornal	Periódico, diario
Podente	Rico
Cimiteiro	Cementerio
Cabaleiro	Caballero
Gresca	Risa, algarazara
Troula	Engaño, mentira
Revolta	Alboroto
LECCIÓN 20	
EL ESPÍRITU	
<i>Gallego</i>	<i>Español</i>
Esprito	Espríitu
Toleria	Locura
Cachola	Entendimiento, ca- beza
Dibida	Duda
Azo	Deseo, ánimo
Ledicia	Alegria
Pacencia	Paciencia
Efeito	Efecto

— 22 —

Galego

Siso	Juicio, seso
Relembro	Recuerdo
Comparanza	Comparación
Laudes	Alabanzas
Ribés	Contrariedad, revés
Destompero	Disparate
Desino	Designio
Medoñento	Miedoso

Español

LECCIÓN 31

COSAS DE LA IGLESIA

Deus	Dios
Crego	Clérigo
Capela	Copilla
Eiglesia	Iglesia
Milagre	Milagro
Leigo	Lego
Frade	Fraile
Grona	Gloria

Ceo	Cielo
Virxe	Virgen
Sino	Campana
Candea	Candela
Percesion	Procesión
Mosteiro	Monasterio
Cros	Cruz
Orgao	Órgano
Enamiro	Demónio

— 23 —		
LECCIÓN 32		
ACTOS ESPIRITUALES		
<i>Galego</i>		<i>Español</i>
Vergonza		Vergüenza
Sabencio		Sabiduría
Xuicio		Juicio
Maxin		Imaginación
Loauza		Alabanza
Remorso		Remordimiento
Seguranza		Seguridad
Enemistade		Enemistad
 Esmola		Limosna
Libertade		Libertad
Escimiar		Pensar
Candoso		Caritativo
Caraxe		Coraje
Traidoría		Traición
Consello		Consejo, opinión
 LECCIÓN 33		
EL TIEMPO		
Oxe		Hoy
Inverno		Invierno
Trono		Trueno, estruendo
Néboa		Niebla
Lostrego		Relámpago
Año		Año
Serán.		Tarde
Arco de Velle		Arcoíris

— 24 —

Galego

Trabax	Trinchas
Milán	Milana
Saravia	Granizo
Noite	Noche
Neve	Nieve
Vran	Verano
Claror	Claridad
Piñiscar	Lloviznar

Español

LECCIÓN VI

EL UNIFORME

O ceo.	El cielo
Cris	Eclipse
Lunazón	Mes lunar
Lus	Lunes
Mércores, carta feira	Miercoles
Xoves, quinta feira	Jueves
Vernes, sesta feira	Viernes
Bris	Brisa

Vento famento	Viento levante
Gentilación	Centelleo, brillo
Luz	Luz
Rayola	Rayo de sol
Luceiro	Estrella
Lúa	Luna
O lume	La luz
A cár	El color

— 28 —		
LECCIÓN 35		
PALABRAS DE LA SOCIEDAD — COMUNICACIÓN		
Galego		Español
Carris.		Rieles
Carreiro.		Camino estrecho
Estrada.		Calle ancha, camino
Lameira.		Lodozal
Viravolta.		Vuelta rápida
Congostria.		Carretera entre ri- bazos
Vieiro.		Senda
Corredor.		Camino estrecho
Vreda.		Atajo
Rueiro.		Camino vecinal
Viaxe.		Viaje
Verea.		Vareda
Sacho.		Saco, maleta
Novas.		Noticias
Obriga.		Contrato, obligación
Ponte.		Puente
LECCIÓN 36		
COSETAS MARÍTIMAS		
Angra.		Áncora
Badía.		Bahía
Sella.		Balde
Baxamar.		Bajamar
Porto.		Puerto
Perao.		Muelle, embarcadero
Dorna.		Embarcación peque- ña
Nao.		Barco, nave

<i>— 20 —</i>	
<i>LECCIÓN 36</i>	
<i>Portugués</i>	<i>Español</i>
Marina	Trenó junto al mar
Lilia	Camarote de lancha
Xabre	Aiga marina
Ancelo	Anzuelo
Rapeta	Aparejo de pesca
Coura	Borda de la barca
Barcaxe	Carga del buque
Serea	Precio del pasaje
	Serena
<i>LECCIÓN 37</i>	
<i>ACTOS CORPORALES</i>	
Apesta	Abrazo
Cear	Cenar
Couce	Coz
Gríño	Grito
Calar	Callar
Chegar	Llegar
Cair	Cair
Choutar	Saltar, brincar
Sullar	Soplar
Sono	En sueño
Chorar	Llorar
Rabuñar	Arañar
Deirar	Acostar
Chamar	Llamar
Avalar	Mover, agitar
Laido	Lamento, quejido

<p style="text-align: center;">— 27 —</p>	
<p style="text-align: center;">LECCIÓN 38</p>	
<p style="text-align: center;">números</p>	
<i>Gallego</i>	<i>Español</i>
Un, unha	Un, una
Dous	Dos
Catro	Cuatro
Cinco	Siets
Oito	Ocho
Nove	Nueve
Dez	Diez
Daizeis.	Dieciseis
<p style="text-align: center;">.</p>	
Vinte	Vinte
Treinta	Treinta
Corenta	Cuarenta
Cincoenta	Cincuenta
Sexta	Ochenta
Setenta	Ciento
Setecientos.	Cientos
Un milleiro	Un millar
<p style="text-align: center;">LECCIÓN 39</p>	
<p style="text-align: center;">MALES</p>	
<i>Gallego</i>	<i>Español</i>
Quimeria	Riña, pendencia
Tatexo	Tartamudo
Falazuria	Murmuración
Uma	Uma
Desfeita	Derrota, ruina
Pezona	Ponzoña
Doenza	Enfermedad
Batala	Batalla

— 23 —

Galego

Español

Adoecer	Infermar
Empezonar	Invenenar
Livar	Tullir
Esmiolar	Romper la cabeza
Esmoecer	Desmayarse
Añorcar	Ahorcar
Esganar	Extinguir
Aldraxar	Ultrajar, insultar
Defio	Demonio

LECCIÓN 40

LA VIDA

Apetu	Apretón cariñoso
Boletín	Diario, periódico
Ponso	Descanso
Campa	Sepultura
Morto.	Muerte
Loito	Luto
Nascencia	Nacimiento
Noivo.	Novio, recién casado

Nado	Nacido
Orixe	Origen
Cadáviro	Ataud
Sono	Sueño
Nascer.	Nacer
Esvelluar.	Envejecer
Loucura	Locura
Namais	Nada más

Xesús ALONSO MONTERO: "A lingua galega nos libros de lectura da Escola Primaria nos primeiros anos do franquismo", *Revista Galega do Ensino*, núm. 43, maio 2004, pp. 107-147.

Resumo: Dentro do esquema monolítico e monolingüista da España de Franco nos seus primeiros anos interesa achegarse a tres libros de lectura dos que non está ausente o galego: *Galicia por la España nueva* (1937), *Anaquiños* (1942) e *Nociones de lenguaje. Vocabulario gallego-español*, de M. Porcel Riera (1942). Examínanse estas tres sorprendentes mostras e ofrécese datos (moitos inéditos) sobre os seus autores: Esther Gallo Lamas, M. Fernández Novoa e o citado Porcel Riera.

Palabras clave: Franquismo. Lecturas. Pedagogía "galeguista". Ensino galego. Bilingüismo. Lecturas galegas.

Resumen: Dentro del esquema monolítico y monolingüista de la España de Franco en sus primeros años interesa acercarse a tres libros de lectura de los que no está ausente el gallego: *Galicia por la España nueva* (1937), *Anaquiños* (1942) y *Nociones de lenguaje. Vocabulario gallego-español*, de M. Porcel Riera (1942). Se examinan estas tres sorprendentes muestras y se ofrecen datos (muchos inéditos) sobre sus autores: Esther Gallo Lamas, M. Fernández Novoa y el citado Porcel Riera.

Palabras clave: Franquismo. Lecturas. Pedagogía "galleguista". Enseñanza gallega. Bilingüismo. Lecturas gallegas.

Summary: Within the monolithic and monolingualistic scheme of the first years of Franco's regime in Spain it is interesting to approach three books used as reading material where Galician is not absent: *Galicia por la España nueva* (1937), *Anaquiños* (1942) and *Nociones de lenguaje. Vocabulario gallego-español* by M. Porcel Riera (1942). These three surprising samples are examined and data (many of them hitherto unpublished) on their authors are offered: Esther Gallo Lamas, M. Fernández Novoa and the aforementioned Porcel Riera.

Key-words: Franco's regime. Reading material. "Galeguista" pedagogy. Galician education. Bilingualism. Galician reading material.

—Data de recepción da versión definitiva deste artigo: 1-03-2004.

